

- γεῖτο ἀνδρῶν· ως καὶ Ἀθροὰμ. ἔδειξε πίστει δικαιωθεῖς πρὸ τῆς περιτομῆς. 632.
- Γ'. Ιστορία κεφαλαιώδης ἐν ἐπιτομῇ τὰ ἔνδραικά διεξιουσα, καὶ ἄχρις Ἡρώδου τοῦ ἐξ ἀλλοφύλων ἄρξαντος τοῦ Ιουδαίων ἔθνους κατιούσα, δήλην καθιστῶσα τὴν προφητείαν, τὴν, «Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ιουδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἔως ἔλθῃ ἢ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸν εἰναι προσδοκίαν ἐθνῶν». 637.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἀγίων Ιωακεὶμ καὶ Ἀννης· καὶ περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ· καὶ ως ἐμνηστεύθη τῷ Ιωσήφ. 632.
- Η'. Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ περὶ τῆς ἀγίας Ἐλισάβετ, καὶ τῆς κυοφορίας αὐτῆς· καὶ περὶ τῆς ταραχῆς τοῦ μηνότορος Ιωσήφ διὰ τὴν ὑπερφυᾶ τοῦ Ιησοῦ σύλληψιν. 633.
- Θ'. Περὶ τοῦ γένους Ἀντιπάτρου καὶ Ἡρώδου· καὶ περὶ Γρανοῦ καὶ Ἀριστοδόύλου τῶν ἀρχιερέων· καὶ ως ὑπὸ Καίσαρος Αὐγούστου βασιλεὺς Ἡρώδης τῶν Ιουδαίων γενόμενος, διὰ τὸ αλλοφύλον τὰς ἀπὸ τοῦ "Ἐσδρα ἀναγραφὰς τῶν φυλῶν πυρὶ δίδωσιν· καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ ὧνη τῷ βουλομένῳ ἐπιθη. 636.
- Ι'. Περὶ τῆς ὑπὸ Αὐγούστου Καίσαρος γενομένης κατὰ Κυρήνιον απογραφῆς· καὶ δισα περὶ αὐτοῦ Ιώσηπος ιστορεῖ· καὶ περὶ Ιουδα τοῦ Γαλιλαίου. 660.
- ΙΑ'. Ἐπιστολὴ Ιουλίου Ἀρριανοῦ τοῦ ιστορικοῦ προς Ἀριστείδην περὶ τῆς ἐν τῇ γενεalogίᾳ Χριστοῦ δύοκευσης διαφωνίας τῶν θείων εὐαγγελιστῶν Ματθαίου τε καὶ Λουκᾶ. 661.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς θείας γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ περὶ τῆς περιτομῆς καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς· καὶ διῆγης περὶ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. 665.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς παραδόξου ἀστέρος τῇ γεννήσει ἀναφανέντος Χριστοῦ· καὶ περὶ τῶν δωροφύρων Μάγων· καὶ τῆς Ἡρώδου ἀπάτης. 669:
- ΙΔ'. Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον τοῦ Σωτῆρος φυγῆς· καὶ ως Ἡρώδης τὰ ἐν Βηθλεέμ βρέρη ἀνελεῖ· καὶ περὶ τοῦ προδρόμου Ιωάννου· καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ ζερῷ τοῦ Σωτῆρος διδασκα-

- λίας, ἥνικα δάδεκα ἐπῶν την. 673.
- ΙΕ'. Ως δὲ πρῶτος Ἡρώδης, θειλάτῳ πικργεῖς μάστιγι, βιαίως ἐξέρρεξε τὸν ψυχὴν, διηγησις ἐκ τῆς ἐπτακαιδεκάτης τῶν ἀρχαίοις ἴωσίπου. 677.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς τετραρχίας τῶν παίδων Ἡρώδου· καὶ ως Ἀρχελάου τῆς; ἰδίας τετραρχίας τῶν Ιεροσολύμων πρὸς τοῦ Καίσαρος ἀπελασθέντος, Ηόντιος Ηιλάτος τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς Τιβερίου ἀρχῆς διάδοχος τῆς ἐκείνου τετραρχίας γίνεται. 681.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ γενομένων· καὶ περὶ τοῦ προγόνου αὐτοῦ Τιβερίου τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διικεῖσθαι· καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν μερικὴ διῆγησις. 681.
- ΙΗ'. Περὶ τοῦ καρύγματος καὶ τῆς διδασκαλίας Ιωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ περὶ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ιωάννου. 685.
- ΙΘ'. Ως εἰς ἐλεγχον ὁ Ιωάννης τῷ Ἡρώδῃ κατέστη διὰ τὴν Ἡρωδιάδα· καὶ ως ἐτραῦθη ἐν τῷ συμποσίῳ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῖς ἐν ἄρδη κηρύζων προῆλθε. 689.
- Κ'. Περὶ τοῦ αἰτιγίστου μόρου τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ τοῦ θανάτου Ἡρώδου· καὶ οἷα περὶ τούτου ιστόρησεν ὁ Ιώσηπος· καὶ ως δι' ἐπαίνου τὸν Βαπτιστὴν ἄγει. 692.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ΙΒ'. καὶ Ο'. μαθητῶν· καὶ περὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ καρύγματος. 696.
- ΚΒ'. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τῶν ἐντολῶν· καὶ τίς ἡ τῶν παραβολῶν δύναμις· διὰ διὰ πράξεως καὶ θεωρίας εἰς τὴν θείαν καὶ τελείκην ἀγάπην ἀγόμεθα, θεοειδεῖς γινόμενοι καὶ συγκλητορόμοι Χριστοῦ. 697.
- ΚΓ'. Τίνα τῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔργων ἀνθρωπον τέλειον ἐμφαίνουσι τὸν Χριστόν· τίνα δὲ πάλιν θεόν τέλειον. 704.
- ΚΔ'. Ἐπιτομὴ τῶν ἐν τοῖς τέσσαρσιν εὐαγγελίοις ὑπερφυῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ τὴν τούτου πληροφορούντων θεότητα. 704.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς θείας μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τοῦ κατὰ τὸν φίλον αὐτοῦ Αάζαρον ὑπερφυούς θαύματος. 708.
- ΚΖ'. Περὶ πασῶν τῶν παραβολῶν τοῦ Σωτῆρος

